

ZPRÁVY A OHLASY

Měsíčník novoměstského sboru

*Červen
2021*

ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V NOVÉM MĚSTĚ NA MORAVĚ

Ročník XX.

Z jednání staršovstva

Staršovstvo se sešlo ke své červnové schůzi v Bystřici ve sborovém domě a jednalo po delší době prezenčně, za účasti 15 svých členek a členů a také za přítomnosti Martiny Dvořákové a Emy Oravcové.

Prohlédli jsme si krásně opravený byt a ještě jednou projevíli svou vděčnost bratru Fialovi za to, že rekonstrukci a věci s ní spojené zajišťoval. Bilanci provedených oprav a jejich případné pokračování (zateplení obvodových zdí, případně nový vchod do bohoslužebné místnosti) předložíme sborovému shromáždění, které je připravováno na neděli 20. června (a to pouze v Novém Městě).

Ohlédli jsme se za vydařenou Nocí kostelů a vyslechli informace o připravovaných akcích (sborový den s cestou do Bystřice a sborovou nedělí se synodním seniorem 12. září). Farář informoval o chystaných svatbách a křtech, staršovstvo souhlasí.

Sbor objednal 180 zpěvníků pro své potřeby (na všechna bohoslužebná místa) + objednané počty od jednotlivců.

Pomněnka – o potěšitelném a nadějném vývoji informoval přítomné br. Hladík. O proběhlém jednání s obcí Blažkov a možném převodu hřbitova na ni poreferovali Šimková a Ruml.

Příští schůze ve středu 1. září, v pátek 3. září setkání s konfirmandy.

Dovolená faráře 27. června - 3. července – zastupuje farářka v Sázavě Alžběta Hatajová, tel: 733 646 895

a 20.-27. srpna, kdy zastupuje farářka v Jimramově Elen Plzáková, tel: 775 060 693

Letní neděle

27. června – Bystřice Tomáš Potoček, Nové Město – Ivan Ryšavý

4. července – By + NM (dále už bez určení, není-li jinak) – Ondřej Ruml

11.7. Jan Dus (Ruml - Křižánky a Sněžné)

18.7. – Ruml

25.7. – Markéta Slámová (Ruml – Daňkovice)

1.8. – Ruml

8.8. - Daniel Ženatý (Ruml Křižánky a Sněžné)

15.8. - Ruml

22.8. - (v jednání)

29.8. - Ruml

Zprávy ohlasy hledají spolupracovníky - kdo byste měli zájem přispívat, nebo se podílet na redakci a přípravách, budeme rádi.

Betzingen – ve čtvrtek 7. října bychom mohli (snad už přece jen do třetice) navštívit sestry a bratry v partnerském sboru Betzingen-Reutlingen. Jeli bychom auty, během léta bude možnost se přihlásit. Návrat v neděli 10. října. Jste zváni!

Poslední slova 27 „českých pánů“

V těchto dnech uplyne 400 let od popravy 27 účastníků stavovského povstání na Staroměstském náměstí, ke které došlo půl roku po prohrané bitvě na Bílé hoře 21. června 1621. Událost smutná a známá. Co ale, myslím, není tak známé a co snad je pravdivé, se mi podařilo objevit na jedné návštěvě ve sněženském sboru: hostitelka se mi pochlubila svázaným souborem časopisu krajanů, evangelíků v USA z přelomu 19. a 20. století. Při přípravě kávy jsem listoval a narazil na článek k výročí staroměstské popravy s posledními slovy odsouzených. U připomínky smrti je dobré vzpomenout konkrétní lidi, na to, v co věřili, co spoléhali, co bylo opravdu tím (prvním a) posledním nač spoléhali:

let od popravy 27 účastníků

Jáchym Ondřej Šlik: „Slunce spravedlnosti Kriste, sprav to, ať skrz temnosti smrti projdu k věčnému světlu tvému.“

Václav z Budova, pán na Hradišti, Klášteře a Zásadce; 74 roků stár: „Mé šediny, hle jaká čest vás očekávala, abyste mučednickou korunou poctěny byly.“

Křištof Harant, pán z Bedružic a z Polžic a na Pecce. „V ruce tvé, Pane Ježíši, poroučím ducha mého.“

Kašpar Kaplír ze Sulevic, rytíř, v letech 86: „Hle oblačím roucho svatební, však jsem již dost dlouho čekal.“

Prokop Dvořecký z Olbramovic: „Děkuju Bohu svému, že mne již k sobě volá.“

Jindřich Otta z Losu: „S radostí umru.“

Diviš Černín z Chuděnic: „Tělo vzíti mohou, duše nemohou. Tobě ji poroučím, Pane Ježíši.“

Vilém Konecchlumský, 70 let: „Pane Ježíši, dejž mi umřítí smrtí lidí spravedlivých a přijmi duši mou v tvé svaté ruce.“

Bohuslav
z Michalovic:
„Chvála tobě,
můj Bože, že
již z světa vzat
býti mám,
abych byl
s Kristem.“

Jan
Theodor Sixt
z Ottersdorfu
(jemuž život
darován.

Dokonal po té
ve vyhnanství.)

*Verzeichnus was gestalt der Graff von Schlick vnd andre
hohe vnd Niderstand Personon hingericht vnd vollzogen werden*

Valentin Kochan z Prachové: „Dej mi, Bože, abych tmavé údolí smrti projda, ihned v zemi živých tebe uhlídal. Však víš, můj Bože že jsem slovo tvé miloval.“

Tobiáš Štefek z Poloděj: „Maličko ještě a a aj, setře Pán všechny slzy z očí mých, odejme pláč a kvílení, bolest i naříkání a dá mi radost věčnou.“

Jan Jessenius, v lékařství doktor: „Hanebně s námi zacházíte. Ale vězte, že se najdou ti, kteří hlavy naše od vás potupně na divadlo vystrčené, poctivě pohřbovati budou.“

Kryštof Kobr: „Jdu ve jménu Boha mého, nebo vím, komu jsem uvěřil.“

Jak Šultys, primas na Horách Kutných: „Přijď, Pane Ježíši, a nechtěj meškati.“

Maximilián Hošťálek: „Bože, spravuj cestu mou, abych neusnul v smrti, aby neřekl nepřítel můj: Přemohl jsem jej.“

Jan Kutnaur, radní starého města pražského: „Žádného jsem nezradil, žádného nezamordoval: ale že jsem vlasti a evangelium Božímu věren byl, umírám. Bože, odpusť jim, neb nevědí co činí.“

Simeon Sušický: „Bůh nedá svým zhynouti ve víře.“

Nathanael Vodňanský: „Čím větší pro Krista potupa, tím větší s Kristem sláva.“

Václav Jizbický (zpíval z kancionálu píseň číslo 17.): „A protož s doufáním před tebou klekáme atd.“

Jindřich Kozel: „Ach Bože, zatmiž se slunce nebeské nad naší křivdou.“

Ondřej Kocour, Jiří Řečický, Michael Vitman, Simeon Vokáč, Martin Fruvein z Podolí, Matiaš Borbonius doktor.

Přepsal Ondřej Ruml

Ze synodu naší církve (dle článku z christnet.eu)

V Praze byl v pátek 21. května v rámci jednání synodu ČCE zvolen nový synodní senior Pavel Pokorný (*1960) a synodním kurátorem se stal Jiří Schneider (*1963). To jsou statutární zástupci církve zvolení na šestileté období. Se zbytkem šestičlenné synodní rady budou uvedeni do služby 22. listopadu. Synodní rada je správní orgán naší církve, v jehož čele stojí synodní senior/ka (duchovní) a synodní kurátor/ka (laik-presbyter). Oba mají po dvou náměstcích.

Pavel Pokorný je nyní farářem v Praze Střešovicích, předtím byl 14 let na sboru v Trutnově. Působí i jako nemocniční kaplan. Jiří Schneider má dlouholeté zkušenosti v diplomacii. V letech 2010 - 2014 pracoval jako první náměstek ministerstva zahraničí a státní tajemník pro

Evropskou unií. Po sametové revoluci byl poslancem a později velvyslancem v Izraeli. Je i aktivním hudebníkem a sborový kantor.

Pro oba je to již druhé volební období v synodní radě. Prvním náměstkem synodního seniora byl zvolen Ondřej Titěra (*1964) z Jablonce nad Nisou, který již také v synodní radě působil. Ve volbě porazil o šest hlasů Romana Mazura (*1974), seniora Pražského seniorátu. Ten byl později zvolen za druhého náměstka. Ondřej Titěra sloužil dříve jako farář ve Vilémově a v Miroslavi a Roman Mazur zase ve slezské Ostravě.

Náměstci synodního kurátora byli voleni ze širokého spektra kandidátů. Konventy byly do volby navrženi Daniel Fojtů, Petr Hladík, Matěj Cháb, Simona Kopecká, Jakub Pavlis, Jana Šarounová a Petr Štulc. Z rozpravy navíc přibyl Milan Přívratský. První náměstkyní synodního kurátora byla zvolena Simona Kopecká, a to jako první žena v dnes zvolené synodní radě, následována Janou Šaronovou z Prahy, která se stala druhou náměstkyní. V synodní radě jsou tak podruhé dvě ženy v jednom volebním období. V historii církve nebyla zatím zvolena žádná farářka do pozice synodní seniorky, ani jako náměstkyně. Synodní kurátorky pak byly již tři: Lýdie Roskovcová, Mahulena Čejková a Lia Valková.

Odpoledne byl také zvolen nový předseda synodu Michal Kitta, a to na dvouleté období. Studentskou farářkou se pak stala Jana Hofmanová.

Jednání synodu probíhalo v Komunitním centru Matky Terezy v Praze na Chodově a z důvodu protiepidemických opatření mělo zkrácený, jednodenní formát. Synod se také zabýval dosavadním fungováním a hospodařením církve v souvislosti s přechodem na samofinancování. Na programu bylo projednání otázek kolem stavby dvou pražských škol Evangelické akademie, investice v krkonošském středisku církve Horský domov v Herlíkovicích, vrcholící příprava nového evangelického zpěvníku či výstupy komise zabývající se přípravou rozhovoru a stanoviskem ČCE k otázce manželství dvou lidí stejného pohlaví.

Synod schválil i poselství ke společnosti, ve kterém poděkoval všem, kdo v těžké době pandemie aktivně hledali způsob, jak být v kontaktu s lidmi, jak posilovat naději, jak předávat evangelium.

Z kázání nového synodního seniora... - z knížky kázání Pavla Pokorného Slovo na všední den i neděli (vyšlo v Mlýnu 2005):

„Každý si nese své břímě...“ zpívá v jedné písni Jarek Nohavica. Každý máme svůj problém, větší či menší, tu méně tu více patrný... Každý z nás se musí nějak se svým břemenem vypořádat. Připustit si, že mám problém a že je v první řadě na mně samotném, jak se k němu postavím a co s ním udělám. Ale zároveň – protože jsme provázáni vztahy s druhými, nějak se naše břemena týkají i ostatních a jejich břemena se týkají nás...

Ať chceme či nechceme, jsme na jedné lodi, jsme si blízko, dotýkáme se navzájem svými životy. Člověk zakomplexovaný, beznadějný, i když o svém problému nikde mluvit nebude a ani o něj se nikdo zajímat nebude, přece takový nešťastný člověk svou existencí, svým způsobem života ovlivní svoje okolí, bude mít vliv na životní prostředí druhých....

Jistěže nás mohou tížit i jiné věci, starosti, bolesti, ztráty, strachy, odpovědnost, ale tato výzva má na mysli především břímě viny – provinění vůči někomu uvnitř komunity anebo vůči někomu, kdo stojí vně, provinění proti řádu bytí.

Když přemýšlím o tom, proč je tak nesnadné nést břemena druhých napadají mne otázky: Stojím vůbec o to, aby někdo nesl moje břímě? Říkám si, tohle musím zvládnout sám, nejsem přece taková bačkora. Nebudu s tím nikoho obtěžovat. Komu bych se zpovídal? Nehledě na to, že musím taky brát ohled na druhé, kteří jsou v mých záležitostech namočení – kdybych se vypovídal někomu třetímu, mohl bych je poškodit.

Cítím se vůbec na to, abych na sebe bral břemeno někoho jiného? Kdo jsem já? Jak můžu doopravdy – nejen zdánlivě nést cizí břímě? Když slyším výzvu „Jedni druhých břemena neste!“, nejdříve se vnitřně vzepřu. K tomu přece nelze nikoho nutit. Ke skutečně bolestným místům na duši druhého se nemůžeme přiblížit z povinnosti. A zrovna tak nemůžeme svoje nitro otvírat na povel. Žádat od někoho, aby se svěřoval, a žádat od jiného, aby to unesl, dost dobře nejde. Taková výzva „Jedni druhých břemena neste!“ má smysl jenom v kontextu Bible. Jádrem Bible je totiž příběh o společenství na cestě ke svobodě. K nesení břemen se nemůžeme přinutit, my se k němu můžeme nechat osvobodit. Kristus osvobozuje toho, kterého tíží vina. Ten může být osvobozen od toho, že jeho vina je fatální, že jeho vina určuje to, kým je, a že jeho vina má konečné slovo nad jeho životem. Může být také osvobozen od strachu, že bude souzen, kaceřován a exkomunikován. Ježíš říká: „Nejprve vyjmi ze svého oka trám, a pak teprve prohlédneš, abys mohl vyjmout třísku z oka svého bratra.“ Tedy: můžeš pomoci svému bratru v jeho nouzi, ale jen s tím vědomím, že sám nejsi o nic lepší.

Jedni druhých břemena neste! Všichni jsme hříšníci. Každý máme něco na svědomí. Nabízí se tu představa téměř směšná, jak stojíme v kroužku a předáme si jeden druhému své ranečky. Co z toho? Jaký efekt bude mít, když jeden obtíží svědomí druhého svými problémy? Každý se něčeho z té své zátěže zbaví, ale něco jiného od těch druhých si zase na svůj hřbet nabere. Nebudeme na tom nakonec stejně? – Nebudeme. Vlastně ta představa nemusí být směšná. Něco se tím předáváním změní. Nastane zázrak sdílení.

„Nést“ nemusí být totéž co „vyřešit“. Jsou věci, které nedokážeme vyřešit. Ale právě jen nést, ač se zdají být k neunesení. Jsou viny vskutku nenapravitelné. Jsou bolesti (ted' mám na mysli i jiná břemena než tíží viny), které nemají řešení. Na které není adekvátní odpověď (třeba ztráta blízkého člověka). A tady může třeba hodně znamenat prostě být s druhým. U lůžka těžce nemocného se člověk cítí úplně bezmocný. Neví, co říci a co dělat. Přihlíží bolesti, umírání. Nač tu jsem?, říkáš si.

Jsi bezmocný, ale v tom jsi na tom stejně jako tvůj pacient. Tím jsi mu blízko. A na rozdíl od něj máš svobodu odejít nebo zůstat. Může pro něj hodně znamenat, když zvolíš svobodu zůstat. Být s ním. Unést tu tíhu.

Přiblížit se druhému a vzít jeho břímě není snadné. A přece Ježíš říká: „Jho mé zajisté je rozkošné, a břímě mé lehké.“ Myslím, že tím nechce zlehčovat váhu toho, co nabízí a k čemu vyzývá. Ale ví o svobodě od poslední tíhy. Ježíš žije tu svobodu a otvírá nám k ní přístup. Když neseme břemena jedni druhých, objevujeme, že nejen jsme všichni hříšníci, ale všichni jsme nesení.

Před 26 lety – rok 1995 v novoměstském sboru

Osoby – Bratr František Kaštánek, bývalý kurátor, se těžce zranil v Praze v Jirchářích. Zemřel 10. února. Sestra Jarmila Německá skončila svou dlouholetou péči o záhony a park kolem kostela. Bratr Josef Němec začal pravidelně sekat trávu parku u kostela.

Bratr farář Jan Žilka, který žil na penzi v Račicích a vedl náš pěvecký sbor, zemřel 22. června.

Život sboru

Pěvecký sbor měl novoroční koncert a v květnu zpíval v Blažkově.

Proběhla anketa účastníků bohoslužeb, zda chtějí volejbalové hřiště u kostela. Pro bylo 161 hlasů, proti 2. Bylo rozhodnuto o stavbě volejbalového hřiště.

Na kurz do Prahy odjelo spolu se mnou 11 mladších sester a bratří.

Pěvecký sbor se scházel pod vedením Květy Žilkové.

Opravy

Byla vybavena nábytkem horní místnost v presbyterně dle návrhu Barbory Veselé.

Z Reutlingen, ze sboru Marienkirche, jsme s Pavlem Slonkem a Janem Teplým přivezli 60 židlí do presbyterny (užívají se dodnes). Jiří Vařák natřel nový plot ve spodní části parku. Byl obnoven dřevěný plot k bývalé mlékárně, dnes obchodu Penny.

Mládež natírala a upravovala nový nábytek v horní místnosti presbyterny. Byl generálně opraven stroj věžních hodin.

Sbírky a finance

Sbírka na rekonstrukci tábora v Bělči činila 24.640 Kč. Na koupi domu pro ETF UK v Černé ulici v Praze dar 3.000 Kč. Kruh žen na Fond ohrožených dětí poslal výtěžek bazaru 1.600 Kč. Sbírka na stavbu kostela v Bohemce činila 20.000 Kč. Sbírka na pořízení mamografu do místní nemocnice činila 5.000 Kč. Tisk bible do Albánie 5.000 Kč. Sbírka na Bohemku činila 3.190 Kč.

Salár činil 125.000 Kč.

Cizina

Na začátku ledna přijel na týdenní pobyt farář Gerhard Vöhringer z Reutlingen-Betzingen s 28 konfirmandy. Bydleli na Rokytně „ve škole“, starala se o ně sestra Ondřejková, byli na denním výletě v Praze, navštívili sdružení mládeže.

V červenci odejelo autobusem 21 členů sboru na čtyři dny do Reutlingen na slavnost GAW (Gustav Adolf Werk – obdoba naší Jeronýmovy jednoty – pozn. or). Cestou jsme přibrali sestry a bratry z Tábora.

V srpnu jsem byl s mládeží v Hohendorfu v Německu na brigádě. Bylo nás 17.

Na čtyři dny přijel v září 41 členný pěvecký sbor z Reutlingen. Spali po rodinách, snídane a večere jsme podávali v Presbyterně.

Jiné

V únoru zpíval v kostele Spirituál kvintet. V březnu přednášel v kostele Tomáš Ježek, ministr pro privatizaci. V dubnu koncertoval Moravský komorní orchestr a zpívala a hrála skupina Oboroh.

V květnu zpíval v kostele pěvecký sbor z Holandska. Byl zahájen seniorátní kurz pro vzdělávání laiků. Z našeho sboru se jej účastnily sestry Noemi Robotková a Simeona Zikmundová. Kurz byl dokončen v roce 1998. V listopadu vyšlo nulté číslo obnoveného časopisu Českobratrské Horácko.

Poprvé byly v adventu prodávány svíčky IGNIS z včelího vosku. Tak i po další roky.

ze zápisů Dana Ženatého přepsal a nepatrně zkrátil Ondřej Ruml

Modlitba:

Milý Bože, děkujeme Ti za každý krásný den, který nám dáváš jako velký dar. Prosíme, ať si toho dokážeme vážit a každý den prožít, jak jen nejlépe můžeme. Prožít – nikoli jen nějak přežít.

Děkujeme Ti také za to, že nás máš tak rád, že Ti na každém z nás záleží a že šíříš po celém světě svou lásku. Prosíme, ať jsme i my Tvým obrazem a čistou, nesobeckou lásku dál množíme.

Děkujeme, že se na Tebe můžeme kdykoliv obrátit, když je nám smutno, jsme v různých depresích, máme obavy, pochybnosti, cítíme a prožíváme různá utrpení... Díky, že nás neopouštíš a jsi stále naší nadějí, světlem na konci tunelu. Amen.

Modlitbu připravili: manželé Alžběta (29) a Petr (30) Hájkovi, učitelka (aktuálně maminka na mateřské dovolené) a programátor, Nymburk

Informace ze sboru

Výnosy sbírek vykonaných v uplynulém čase:

Sbírka na Jeronýmovu jednotu 102.625,- Kč.

Sbírka na podporu Diakonie 8.481,- Kč.

Sbírka solidarity 4.250,- Kč.

Všem, kteří jste přispěli, děkujeme.

Shromáždění, která nás čekají

3.9. Konfirmandi před staršovstvem

5.9. Konfirmace

**12.9. Sborová neděle s Danielem Ženatým, přednáška – ČCE
pohledem končícího synodního seniora**

18.9. Horní Vilémovice – seniorátní setkání všech generací

Nová Synodní rada Českobratrské církve evangelické pro další šestileté období byla zvolena ve složení:

Pavel Pokorný – synodní senior

Jiří Schneider – synodní kurátor

Ondřej Titěra – 1. náměstek synodního seniora

Simona Kopecká – 1. náměstkyně synodního kurátora

Roman Mazur – 2. náměstek synodního seniora

Jana Šarounová – 2. náměstkyně synodního kurátora

Rekonstrukce bývalého sborového domu

Jako dlouholetý člen staršovstva jsem prožíval opravdu velmi dlouhé období, ve kterém jsme jako sbor intenzivně řešili otázku našeho domu na ulici Leandra Čecha. Nakonec byla tato nemovitost prodána ve veřejné dražbě manželům Kaláškovým. Ti se pak pustili s plnou vervou do její opravy. V tomto měsíci jsem měl možnost velmi podrobně si prohlédnout výsledek jejich práce. Můžu s plným svědomím prohlásit, že tak vkusně, kvalitně a s velkým citem provedenou rekonstrukci jsem neviděl. Dům je krásný po všech stránkách. Líbo a Radime, děkuji a přeji hodně úspěchů s podnikatelským záměrem.

Jakub Jirků

©Zprávy a ohlasy

Měsíčník novoměstského sboru ČCE

Pro vnitřní potřebu vydává:

Farní sbor Českobratrské církve evangelické

Křenkova 151

592 31 Nové Město na Moravě

tel. 566 616 244, IČ 43378854

e-mail: nove-mesto-na-morave@evangnet.cz

Číslo sborového účtu: 5500213339/0800

K tisku připravil Slávek Žilka – e-mail: slavek.zilka@atlas.cz